

Sygn. akt V KK 130/21

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2021r.
sprawy **M. A.**
skazanego za czyn z art. 258§3 k.k. i inne
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 1 października 2020r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego w części wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 września 2019r., sygn. akt III K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Argumentacja Sądu, wbrew twierdzeniom obrony, nie jest schematyczna i nie polega wyłącznie na powtórzeniu poglądów Sądu I instancji, ale zawiera też samodzielne rozważania, które znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym i które cechuje zgodność z zasadami prawidłowego rozumowania. Lektura uzasadnienia orzeczenia Sądu Apelacyjnego nie potwierdza też twierdzenia, że do zaaprobowania sposobu rozumowania Sądu I instancji doszło w wyniku ogólnikowych i lakonicznych wskazań, wnioskowań i domniemań. Wręcz

przeciwnie, analiza motywów pisemnych nakazuje uznać, że Sąd Odwoławczy odniósł się do wszystkich zarzutów apelacji w sposób staranny i wyczerpujący.

Skarżący buduje linię obrony, a co za tym idzie także zarzuty kolejnych składanych środków odwoławczych, przede wszystkim w oparciu o deprecjację wartości dowodowej zeznań świadka J.O., które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w zakresie udziału i kierowniczej roli M. A. w przestępczym procederze. Jako przesłanki przemawiające za uznaniem tych zeznań za niewiarygodne obrona wskazuje między innymi tryb życia świadka, okoliczność, że jest on recydywistą niegodnym zaufania i osobą, która skorzystała z dobrodziejstwa przewidzianego w art. 60 k.k. i w związku z tym wysunęła szereg pomówień w stosunku do swoich dotychczasowych współpracowników.

Nie można jednak zgodzić się z twierdzeniami obrony, że już sam tryb życia świadka świadczy o braku jego wiarygodności. Prawidłowej oceny zeznań J. O. dokonał Sąd Odwoławczy, który zwrócił uwagę na konsekwencję w jego depozycjach składanych na różnych etapach postępowania. Taka ocena spełnia wymogi oceny dowodów określone art. 7 k.p.k., w przeciwieństwie do bezrefleksyjnego i arbitralnego dyskredytowania zeznań wyłącznie w oparciu o kryterium wielokrotnej karalności świadka. Co więcej, jak wskazał Sąd II instancji, miał on możliwość bezpośredniego przesłuchania J. O. , co nie tylko ułatwiło mu kontrolę oceny zeznań tego świadka dokonanej przez Sąd I instancji, ale też pozwoliło na samodzielną ich ocenę.

Warto w tym miejscu nadmienić, że rację ma obrona wskazując, że przy ocenie depozycji o cechach pomówienia należy zachować wyjątkową ostrożność. Niemniej jednak dowody z zeznań, w których obarcza się inną osobę odpowiedzialnością za przestępstwo, podlegają ocenie na równi z innymi dowodowymi, przez pryzmat wymogów określonych w art. 7 k.p.k. Nie można bezrefleksyjnie odrzucić takiego dowodu wyłącznie z uwagi na to, że świadek złożył zeznania pomawiające inną osobę kierując się własnym interesem procesowym, o ile oczywiście pomówienie to nie było wynikiem chęci fałszywego obciążenia, albo chęcią obarczenia drugiej osoby odpowiedzialnością za własne czyny.

Sąd II instancji zwrócił uwagę na fakt, że J. O. poniósł osobistą odpowiedzialność za popełnione przestępstwa, co z kolei nakazuje przyjąć, że motywacją świadka do złożenia zeznań o określonej treści nie była chęć przerzucenia odpowiedzialności za własne czyny i uniknięcie tym samym represji karnej (str. 12 uzasadnienia).

Wskazania dotyczące konieczności wyważenia kryteriów przy ocenie materiału dowodowego należy odnieść także do twierdzeń obrony co do wyjaśnień M. A. . Obrona podniosła, że o wiarygodności wyjaśnień skazanego ma świadczyć m.in. to, że wyrażał on wolę składania wyjaśnień z wolnej stopy, nie uchylał się od współpracy z organami ścigania i częściowo uznał swoją winę. Tymczasem najistotniejszymi przesłankami świadczącymi o wiarygodności depozycji jest ich spójność, konsekwencja i koherentność z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym. Twierdzenia obrony, jakoby wyjaśnienia skazanego były wiarygodne, spójne i szczere oraz korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym (z wyjątkiem fragmentów zeznań świadka J. O.), są tylko częściowo zgodne z prawdą, bowiem dotyczą wyłącznie tych fragmentów wyjaśnień skazanego, w których przyznał się przed sądem do popełnienia części z zarzucanych mu czynów i

tylko w tym zakresie, w jakim w istocie znalazły one potwierdzenie w innych dowodach. W przedmiotowej sprawie za niewiarygodne zostały uznane te wyjaśnienia skazanego w których przeczy on swojej roli w przestępczym procederze i w zakresie, w jakim są one sprzeczne z, uwiarygodnionymi innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, zeznaniami świadka J. O.. Szczegółowej oceny w tym zakresie dokonał Sąd I instancji (str. 16-17 uzasadnienia wyroku), zaś Sąd Odwoławczy należycie uzasadnił, dlaczego tę ocenę zaakceptował (pkt. 3.4. uzasadnienia wyroku, str. 11).

Nie można podzielić zarzutu kasacji w którym obrona podniosła, że Sąd Apelacyjny odniósł się arbitralnie do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, prowadzącego do obrazu przepisów prawa materialnego. Dokonując kontroli ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy, Sąd II instancji odwołał się nie tylko do zeznań J. O., ale też do zeznań G. G. . Zaś jako okoliczności przemawiające za uznaniem, że skazany kierował zorganizowaną grupą przestępczą wskazał załatwianie przez M. A. samochodów i niezbędnych dokumentów, oraz to, że proceder zaczynał się od niego, był prowadzony zgodnie z jego wolą i poleceniami, pod jego nieobecność nie był realizowany, zaś osoby w nim uczestniczące, w razie problemów, zgłaszały się właśnie do niego. Sąd II instancji poczynił także uwagi odnośnie do różnic występujących pomiędzy sprawstwem (w tym kierowniczym) a pomocnictwem i wskazał przyczyny, dla których uznał, że Sąd I instancji prawidłowo zakwalifikował zachowanie skazanego.

Wbrew twierdzeniom obrony brak jest także powodów do uznania, by Sąd Apelacyjny w sposób nieprawidłowy i uchybiający granicom swobodnej oceny dowodów rozpoznał pozostałe zarzuty postawione w pkt 2.1) apelacji, w których wskazano na uchybienie przez Sąd I instancji art. 4 k.p.k., art. 5§2 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 7 k.p.k.

W kwestii uwag obrony poczynionych odnośnie sprzeczności w zeznaniach świadków co do tożsamości skazanego i osoby nazywanej „M.”/„M.”, Sąd Odwoławczy zaprezentował swoje spostrzeżenia w pkt 3.3. uzasadnienia. Wskazał on, że o tożsamości tych osób świadczą zeznania J. O. , uznane za wiarygodne zeznania P. S. , a także wypowiedzi A. M. . Sąd zwrócił ponadto uwagę na wewnętrzną sprzeczność zeznań R. N. co do powyższej okoliczności, jak też ich odosobnienie na tle pozostałego materiału dowodowego.

Słusznie Sąd zwrócił także uwagę, że Sąd Okręgowy nie naruszył w tym zakresie art. 5§2 k.p.k. Przepis ten dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejś ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd. Skoro zaś sąd, dokonując oceny materiału dowodowego w zgodzie z wymogami art. 7 k.p.k., w ogóle nie stwierdzi występowania niedających się usunąć wątpliwości, nie może być mowy o naruszeniu art. 5§2 k.p.k.

Na stronie 12 uzasadnienia Sąd Apelacyjny ustosunkował się natomiast do zastrzeżeń związanych z treścią zeznań świadka A. N. , wskazując, że twierdzenia obrony są całkowicie chybione, bowiem z protokołu rozprawy z dnia 25 czerwca 2019r. wynika, że to nie A. N. odnosił się do zeznań J. O. , ale skazany. Twierdzenia Sądu Apelacyjnego znajdują potwierdzenie w treści protokołu rozprawy (k. 2629-2630v).

Nie polega na prawdzie także twierdzenie obrony, że Sąd Odwoławczy pominął okoliczności wynikające z zeznań P. S. , w których wskazał on, że treść niektórych zeznań była mu sugerowana i wymuszona przez funkcjonariuszy policji oraz że zeznawał będąc zatrzymany, w ciągu alkoholowym oraz pod wpływem leków psychotropowych. Sąd ustosunkował się do powyższych okoliczności na str. 12 motywów pisemnych i wskazał, że obiektywna ocena przytoczonych przez obronę depozycji świadka nie pozwala na uznanie ich za wiarygodne. W zakresie okoliczności związanych z jego stanem psychofizycznym w czasie przesłuchania Sąd podniósł, że z innych depozycji tego świadka wynika, że był w ciągu alkoholowym w 2012r., a nie w czasie, kiedy był przesłuchiwany, tj. we wrześniu 2013r. (k. 2029). Ponadto, po zakończeniu czynności przesłuchania P. S. przeczytał treść protokołu i jako zgodny z prawdą podpisał. Z kolei w toku składania wyjaśnień w dniu 19 maja 2014r. (k. 2052-2053), podtrzymał on wszystkie składane do tego czasu wyjaśnienia, a zatem także te, w których wprost odnosił się do działalności M. A.. Powyższe okoliczności, zdaniem Sądu Odwoławczego, nakazywały uznać te, odosobnione w swej treści od pozostałych składanych depozycji, zeznania świadka za nie polegające na prawdzie i nakierowane na polepszenie sytuacji skazanego. Obrona nie wykazała w sporządzonej kasacji w powyższym zakresie żadnych uchybień natury logicznej w argumentacji Sądu Apelacyjnego, zaś Sąd Najwyższy żadnych nie dostrzegł.

Przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego nie były natomiast deklarowane przez obronę oczekiwania skazanego co do wymiaru kary, gdyż zarzut taki z jednej strony nie został sformułowany w kasacji, z drugiej zaś, w świetle art. 523§1 k.p.k., byłby niedopuszczalny.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd II instancji dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia, tym bardziej o charakterze rażącym, który mógłby mieć wpływ na treść orzeczenia. Argumentacja użyta przez Sąd Apelacyjny w treści uzasadnienia jest zgodna z zasadami prawidłowego rozumowania i znajduje oparcie w treści zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.